Â¿Desterra Barack Obama a James Monroe?

Description

O recente cumio das AmÃ©ricas celebrado en PanamÃ¡ abre un novo ciclo nas relaciÃ³ns entre EUA e o continente. A reparaciÃ³n das relaciÃ³ns con Cuba constitÃºe unha inflexiÃ³n histÃ³rica que toma en consideraciÃ³n os cambios rexistrados na rexiÃ³n dende inicios do presente sÃ©culo. Agora ben, pese Ã¡ notoriedade deste dato Ã© menos probable que Washington propicie un xiro de 180 graos na sÃºa polÃtica, en esencia, aquela establecida por James Monroe en 1823 consistente en considerar aos paÃses de LatinoamÃ©rica como â??patio traseiroâ?• co obxectivo inicial de manter fÃ³ra da rexiÃ³n Ã¡s forzas coloniais de Europa. Â¿A quen hai que manter fÃ³ra da rexiÃ³n agora? Â¿Con que novos mÃ©todos?

O recente cumio das AmÃ©ricas celebrado en PanamÃ¡ abre un novo ciclo nas relaciÃ³ns entre EUA e o continente. A reparaciÃ³n das relaciÃ³ns con Cuba constitÃºe unha inflexiÃ³n histÃ³rica que toma en consideraciÃ³n os cambios rexistrados na rexiÃ³n dende inicios do presente sÃ©culo. Agora ben, pese Ã¡ notoriedade deste dato Ã© menos probable que Washington propicie un xiro de 180 graos na sÃºa polÃtica, en esencia, aquela establecida por James Monroe en 1823 consistente en considerar aos paÃses de LatinoamÃ©rica como â??patio traseiroâ?• co obxectivo inicial de manter fÃ³ra da rexiÃ³n Ã¡s forzas coloniais de Europa. Â¿A quen hai que manter fÃ³ra da rexiÃ³n agora? Â¿Con que novos mÃ©todos?

Esta contextualizaciÃ³n non desmerece o valor da actitude do presidente Obama, por outra banda, tan contestada en sectores internos ben poderosos e con retos por vencer probablemente nada fÃ¡ciles. Pero, obviamente, Washington non vai abdicar dos seus intereses, tantas veces en contradiciÃ³n cos da propia rexiÃ³n, e explorarÃ¡ novas vÃas para facelos realidade no seu propio beneficio.

En 2013, o secretario de Estado de EUA, John Kerry, salientou ante a OEA que Washington propiciarÃa o abandono da doutrina Monroe no marco dunha gran mudanza das sÃºas polÃticas que xa non resultaban exitosas ante unha dobre realidade. Por unha banda, a crecente autonomÃa amosada por moitos gobernos da zona que redundaba nunha crÃtica hostil e exacerbada da relaciÃ³n de EUA coa rexiÃ³n e a reivindicaciÃ³n dunha integraciÃ³n afastada do poderoso veciÃ±o do Norte. Doutra, a irrupciÃ³n de novos actores, non sÃ³ econÃ³micos, con ambiciÃ³n de exercer unha influencia polÃtica capaz de materializar alianzas que porÃan en perigo o patrÃ³n de relacionamento clÃ¡sico.

Foran ou non de balde as promesas do PentÃ¡gono, fronte aos designios da ALCA, aquel proxecto que viÃ±a marcando a polÃtica rexional estadounidense dende os anos noventa en boa medida para contrarrestar a expansiÃ³n continental da propia UE despois do derrube do muro de BerlÃn, a aposta rexional por unha cooperaciÃ³n Sur-Sur converteu aquel propÃ³sito nunha banalidade diplomÃ¡tica.

O xiro escenificado en PanamÃ¡ sinala a toma en consideraciÃ³n dun novo realismo que debe enfrontar tanto o escepticismo de moitos dos gobernos da rexiÃ³n como as inercias dos actores estadounidenses con intereses nela, tanto pÃºblicos como privados. O novo xiro precisa dunha nova lÃ³xica e esta vai ser ben difÃcil de implementar. Con todo, o que mais pode favorecela Ã© a competencia dos actores externos, especialmente a influencia chinesa â??mais que a rusa ou a iraniana- e a dinÃ¡mica que poida xerar o Novo Banco de Desenvolvemento dos BRICS e foros alternativos como CELAC-China, todos eles vÃ©rtices dun novo tempo e para unha relaciÃ³n anovada. Cabe significar que no foro coa CELAC, China incluÃu mesmo a aqueles paÃses cos que non mantÃ©n relaciÃ³ns diplomÃ¡ticas (son aliados de Taiwan), nunha mostra de ductilidade que facÃa aÃnda mais extraordinaria a incapacidade de EUA para encaixar as relaciÃ³ns con Cuba.

A reconciliaciÃ³n promovida por Obama non reverterÃ¡ nunha aceptaciÃ³n cega das polÃticas que promove, polo que segue habendo espazo para o conflito. AÃnda asÃ, a simpleza de tempos pasados deu paso a unha complexidade que non poderÃ¡ ignorar tampouco a desigual resistencia que opoÃ±en as sociedades latinoamericanas Ã¡s polÃticas neoliberais. Neste aspecto, se algo significou o cumio de PanamÃ¡ foi o fin daquela autoridade que EUA exercÃa de forma incontestable sobre a maiorÃa dos gobernos da rexiÃ³n.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Estados Unidos

ETIQUETAS

China Obama Cuba doutrina Monroe cumio de PanamÃ¡

IDIOMA

Galego

Date Created
Abril 17, 2015
Meta Fields

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2015-04-17 00:00:00